

РЕШЕНИЕ

№ 1527

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9844** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК и чл. 145 и сл. от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по жалба от Д. С. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], вх. Е ет. 1, ап. 4, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221019006111-091-001/08.05.2020 г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1194/03.08.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., в частта с която установения резултат по ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 78, 00 лв. е определен на 76, 90 лв., ведно със съответните лихви, а в останалата част РА е потвърден.

С жалбата Д. С. М. оспорва изцяло така установените задължения, като твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен, поради допуснато нарушение на процесуалните правила и материалния закон при издаването му. Излага доводи, че ревизиращите органи неправилно са установили размера на началното салдо. Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание, чрез адв. К. поддържа жалбата и моли РА да бъде отменен.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител по делото, юрк. Г. в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, Трето отделение, 60-ти състав, обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221019006111-020-001/19.09.2019 г., връчена по електронен път на 07.10.2019 г., изменена със Заповед №Р-22221019006111-020-002/19.12.2019 г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Д. С. М. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. А. М. е оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД па НАП- С.. Сроктът за извършване на ревизията е до 06.03.2020.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице са извършени процесуални действия, описани в констативната част на РД, които с неразделна част от РА по смисъла на чл. 120. ал. 2 от ДОПК.

Видно от РД. органите по приходите са установили, че Д. С. М. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и въз основа на чл. 6 от същия закон подлежи на облагане за доходите си, придобити от източници както в страната, така и в чужбина. За ревизираните периоди е упражнявала дейност по трудови правоотношения в [фирма], ЕИК[ЕИК].

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане на основание чл. 37. ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията на лицето са връчени три Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани обяснения и документи във връзка с доходите и разходите на физическото лице. В отговор са представени писмени обяснения и декларации. Д. М., е декларирала, че доходите ѝ са само от трудова дейност в семейната фирма и от продажби на движимо и недвижимо имущество. Също така е получавала между 2 000 - 3 000.00 лв. годишно от родителите си. Не е представила конкретни суми и дати на предаване, както и суми за пътувания и налични парични средства в брой в началото на 2013 г.

С Протокол №1599570/08.10.2019 г. са присъединени всички документи събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/. приключила с Протокол №ПФ-22221019000061-073-001/18.09.2019 г.

На основание чл. 124. ал. 1 от ДОПК. ревизираното лице е уведомено с Уведомление №Р-22221019006111-113-001/18.12.2019 г., че при извършването на ревизията са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 - налице са данни за укрити приходи

или доходи, поради което основата за облагане с данък върху добавената стойност, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2013-31.12.2018 г., ще бъде определена по реда на чл. 122-124а от ДОПК.

На лицето са връчени посочените уведомления, анализирани са относимите обстоятелства към лицето, посочени в чл. 122. ал. 2 от ДОПК /стр. 3 и 4 от РД/. Данъчната основа е определена като са взети предвид видът и характерът на извършваната дейност, платените данъци, такси, вноски и други публични вземания, движението и остатъците по банковите сметки, официалните документи и документите с достоверни данни, както и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата /т. т. 1, 2, 3, 4, 7, 8, 13, 14 и 16/

В хода на ревизията е установено следното:

Д. М. е омъжена за К. Г. М., ЕГН [ЕГН], на който също е извършена ревизия. Д. М. има банкови сметки в [фирма] и [фирма] Лицето е получавало доходи по трудови правоотношения в [фирма], на длъжност продавач - консултант. Имало е кредитна карта, от която са установени извършени плащания, отразени като разход. Също така са отразени разходи за екскурзии, платени глоби и застраховки, за покупка по фактури от доставчици. Данните са взети предвид при извършената съпоставка на доходите и разходите. Доходите и разходите са установени на база извършени проверки и събрани доказателства от доставчици. Установено е имуществото на задълженото лице в началото и края на ревизираните периоди и наличностите по банковите сметки на лицето в началото и края на периодите, като данните са намерили отражение в таблиците за съпоставка.

В хода на извършената ПУФО са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, на базата на които са установени доходите и разходите на физическото лице. Същите са приобщени по законовия ред с посочения по-горе протокол. В хода на проверката на М. е връчено едно ИПДПОЗЛ. а в хода на ревизията три ИПДПОЗЛ. с които са й изискани относими документи. В отговор от нея са представени основно декларации.

На основание чл. 45 от ДОПК. са извършени насрещни проверки на други задължени лица: [фирма] ЕИК[ЕИК], ЕТ „К. М.“, [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], Е. Д. Д., ЕГН [ЕГН] и С. А. Д., ЕГН [ЕГН] /родители/.

На основание чл. 57 от ДОПК, са изпратени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ - до застрахователни дружества, СДВР - отдели Пътна полиция и Български документи за самоличност, [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], до [фирма] и [фирма], където лицето о имало разкрити банкови сметки, с цел установяване ревизираното лице има ли открити партии и събиране на информация за издаваните му фактури, както и за движението по банковите сметки. Данните от получените отговори са намерили отражение при извършената съпоставка на доходите и разходите на лице го. Установено е следното:

За 2015 г. доходите на лицето са формирани от получени парични средства по трудови

правоотношения в размер на 6 244,00 лв.. Разходите са формирани от разходи за покупки в размер на 1 268.79 лв., разходи за екскурзии 6 600.00 лв. и платени глоби в размер на 150.00 лв., както и други разходи 4 644.00 лв.. представляващи парични преводи през Изипей.

При направената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите /недостиг/ в размер на 6 157.92 лв., прие ш за недоказани доходи на лицето, съответно данъчна основа. Установен е данък за внасяне в размер на 615.00 лв. и лихви за забава 250.99лв.

За 2016 г. доходите на лицето са формирани от получени парични средства по трудови правоотношения в размер на 6 349.49 лв. Разходите са формирани от разходи за покупки в размер на 102.68 лв. за екскурзии 7 237.00 лв. и други разходи 1 362.69 лв.. представляващи парични преводи през Изипей /40.00 лв./ и плащания с кредитната карта.

При извършената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите в размер 10 315.42 лв. и е установен дължим данък в размер на 1 031.00 лв. и лихви за забава 211.66 лв.

За 2017 г. доходите са формирани от получени парични средства по трудови правоотношения в размер на 6 217.79 лв. Разходите са формирани от разходи за покупки в размер на 103.22 лв. за екскурзии 6 000.00 лв. и други разходи 11 012.19 лв., представляващи плащания чрез кредитната карта.

При извършената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите в размер 10 315.42 лв., данъчна основа в същия размер, дължим данък 1 031,00 лв. и лихви за забава 211.66 лв.

За 2018 г. доходите са формирани от получени парични средства по трудови правоотношения в размер на 5 894.55 лв. и получено обезщетение от ПОИ 173.99 лв. Разходите са формирани от разходи за покупки в размер на 187,77 лв., за застраховка 29.13 лв. и други разходи 6 102.66 лв., представляващи плащания с кредитната карта.

При съпоставката е установено превишение на разходите над доходите в размер на 789.38 лв., дължим данък 78.00 и лихви за забава 8.10 лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019006311-092-001/17.03.2020 г. В срока и по реда на чл. 117 от ДОПК е подадена възражение вх. №Р-22221019006111/29.04.2020 г. Същото е разгледано от органите по приходите по същество и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221019006Ш-091-001/08.05.2020 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. -ръководител на ревизията. РА е връчен на 08.05.2020 г. по електронен път.

С Решение № 1194/03.08.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., РА е изменен в частта с която са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 76, 90 лв., ведно със съответните начислени лихви за забава за данъчен период 2018 г. и потвърден изцяло в останалата част.

По делото е назначена и приета съдебно - счетоводна експертиза от заключението на, която се установява, следните начални салда по години: 2013г. 30 500,00 лв., 2014 г. 40 000,00 лв., 2015 г. 40 000,00 лв., 2016 г. 33 742,08 лв., 2017 г., 31 741,28 лв., 2018 г. 21425,86лв.

За начално салдо към 01.01.2013 г. експертизата е приела сумата от 30 500 лв. която е 1/2 от сумата 61 000 лв., декларирана от М. за реално получени суми по НА № 99 от 07.04.2008 г. за продажба на недвижим имот УПИ в [населено място]. В приходната част за 2013г . в справката за съпоставка на приходи и разходи експертизата е приела доходи от продажба на недвижим имот - двуетажна масивна жилищна сграда със сутерен и двор в [населено място], [община]. Съгласно НА № 118 от 30.08.2013 г. Д. М. и съпруга и продават имота за сума в размер на 4 136 лв. По предварителен договор за продажба на недвижим имот от 11.07.2013 г. жалбоподателката и съпруга и се задължават да продадат имота за 34 000 лв., от които е платена сума в размер на 5000 лв. С декларации представени по електронен път на вещото лице Д. М. и съпруга и декларират, че от продажбата на имота реално са получени 34 000 лв. от купувача. Тъй като продажбата е в режим на семейна имуществена общност сумата, която е получена от Д. М. е S или 17 000 лв.

В разходната част в Таблица № 3 за 2016г. в справката за съпоставка на приходи и разходи на ред 22, кол. 5 разходът за екскурзии, установен от експертизата е в размер на 6 700лв., а не на 6 600лв., както е установен от ревизиращия екип.

Всички останали приходи и разходи, които се съдържат в справките с № 1 до 6 по процесии години не се различават от тези, които са установени от ревизиращия екип и са отразени в ревизионния доклад.

По отношение на получените дарения декларирани от Д. М. от порядъка 2 000 лв. - 3 000 лв. годишно като подпомагане от родителите не е кредитирано от ревизиращия екип и експертизата също не е включила такива суми при изготвяне на справките за съпоставка на приходи и разходи по години за процесния период, т.е. през процесния период Д. М. не е получавала суми от дарения.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на оспорения Ревизионен акт №НР-22221019006111-091-001/08.05.2020 г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1194/03.08.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., в частта с която за резултат по ЗДДФЛ за 2018 г. установен в размер на

78, 00 лв. е определен на 76, 90 лв., ведно със съответните лихви, а в останалата част РА е потвърден и на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, достига до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 07.08.2020 г. (л. 34). Жалбата е подадена чрез административния орган с вх. № 23-22-1234#1 на 21.08.2020 г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени в сроковете по чл.117 ал.1 и чл.119 ал.3 ДОПК и от компетентните органи по смисъла на чл.118 ал.2 ДОПК във връзка с чл. 7 ал. 1 т. 4 ЗНАП, в кръга на определените им правомощия по чл. 119 ал. 2 ДОПК, определящ материалната компетентност на лицата, които следва да издават ревизионния акт, и предвиждащ, че ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията (определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция) и ръководителя на ревизията (определен със заповедта за възлагане на ревизия). Изложеното налага извод, че в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства и заключението на ССЧЕ, съдът намира, че оспореният акт е издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Основната задача на разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията. За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е върху органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. За да се приложи презумцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

С РА ревизиращите органи са направили съпоставка между имуществото на ревизираното лице и неговите разходи и доходи за 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и са установили несъответствие. Органите по приходите са счели, че

са налице хипотезите на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно, че са налице укрити доходи. Данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като са посочени относимите хипотези. Установени са допълнителни задължения за данъчни периоди от 2015г. до 2018 г. в размер на 1 924, 00 лева и лихви за забава в размер на 532, 09 лв.

С Решение № 1194/03.08.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., РА е изменен като установения с него резултат по ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 78, 00 лв. е определен на 76, 90 лв., ведно със съответните лихви., а в останалата част РА е потвърден.

Съдът споделя изводите на ревизиращият екип, като счита същите за обосновани с оглед от събраните по делото доказателства и от заключението на ССЧЕ, според която за процесния период е налице превишение на разходите спрямо приходите и доходите на ревизираното лице.

За определяне на началното салдо на притежаваните парични средства вещото лице е взело в предвид НА № 118 от 30.08.2013 г. на Д. М. и съпруга, с който продават имота за сума в размер на 4 136 лв. По предварителен договор за продажба на недвижим имот от 11.07.2013 г. жалбоподателката и съпруга и се задължават да продадат имота за 34 000 лв., от които е платена сума в размер на 5000 лв. С декларации представени по електронен път на вещото лице Д. М. и съпруга и декларират, че от продажбата на имота реално са получени 34 000 лв. от купувача. От експертизата е прието, че тъй като продажбата е в режим на семейна имуществена общност сумата, която е получена от Д. М. е S или 17 000 лв. От така изложеното следва да се приеме, че М. има получени доходи от продажба на недвижим имот за 2013 г. в размер на 17 000 лева, а не на 2500 лева, както е приел ревизиращия орган.

При това положение не е налице превишаване на разходите над доходите за 2013 г. и 2014 г, които не са предмет на настоящото производство, поради което не се променя констатацията относно 2015 г., 2016 г, 2017 г. и 2018 г.

Ревизията е проведена по особения ред на чл. 122 от ДОПК, като приходните органи необосновано са счели, че са налице предпоставките на ал. 1, т. 2 от цитираната норма. За определяне на данъчната основа по този ред е достатъчно да се установят данни за укрити приходи или доходи. В случая направените от приходните органи фактически констатации относно наличните парични средства в началото и в края на процесните периоди и относно постъпленията през тези периоди недвусмислено сочат за несъответствие, поради което съдът приема, че са законосъобразни изводите за наличие към момента на започване на ревизионното производство на данни за укрити приходи и законосъобразно ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК

С оглед гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава ще следва да бъде отхвърлена, а ревизионният акт следва да бъде потвърден като незаконосъобразен в потвърдената и изменената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчни периоди 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и съответните лихви към тях.

Предвид изхода на спора и при направено искане за това и на основание чл. 161 от ДОПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 402 лв., определен при съобразяване разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 60- ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Д. С. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], вх. Е ет. 1, ап. 4, срещу Ревизионен акт №Р-22221019006111-091-001/08.05.2020 г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1194/03.08.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., в частта с която установения резултат по ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 78, 00 лв. е определен на 76, 90 лв., ведно със съответните лихви, а в останалата част РА е потвърден.

ОСЪЖДА Д. С. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], вх. Е ет. 1, ап. 4 да на заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП, сумата от 402 (четиристотин и два) лева, представляваща разноски по делто.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: